

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 171

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 martie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 91 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3		
Decizia nr. 99 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 alin. 1 din Codul penal, art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală, precum și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	3-4		
Decizia nr. 170 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 248 și art. 248 ¹ din Codul penal	5-7		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
191. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, pentru județul Dolj	7		
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
128. — Decizie privind numirea domnului Corvin Nedelcu în funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Sport și Tineret.....	8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
112/756. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice privind		modificarea Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor nr. 3/185/2008 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”	8-9
		157/765/196. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Societății Comerciale „Tipografia Filaret” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	10-13
		293. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 761/2001 care permite participarea voluntară a organizațiilor la schema comunitară de eco-management și audit (EMAS)	13
		708/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea Regulamentului privind modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004.....	14-15
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI			
		6. — Hotărâre privind convocarea Conferinței naționale anuale a Camerei Consultanților Fiscali	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Lorența Adriana Butnaru în Dosarul nr. 6.800/197/2006 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.800/197/2006, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Lorența Adriana Butnaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, prin plângerea formulată, s-a contestat „vinovăția stabilită de către agentul constatator”. Or, atât timp cât instanța nu s-a pronunțat definitiv și irevocabil cu privire la această chestiune, dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă dreptul la un proces echitabil, „cealaltă parte implicată în accident având la îndemână promovarea unei acțiuni în despăgubiri”.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul criticat nu încalcă accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, instituie posibilitatea persoanei interesate de a se adresa instanței de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, având următorul cuprins: *„Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.”*

Autorul excepției consideră că prin dispozițiile legale citate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, precum și ale art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2), cu raportare la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, se constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, contrar susținerilor autorului excepției, textul de lege criticat dă expresie prevederilor constituționale care consacră liberul acces la justiție, stabilind posibilitatea părții vătămate prin procesul-verbal de contravenție de a face plângere în ceea ce privește bunurile confiscate, respectiv a celui căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, în ceea ce privește măsura confiscării. Potrivit art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sesizată cu plângerea formulată, instanța de judecată *„ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării”*, atât persoana contravenientă, cât și partea vătămată ori persoana căreia îi aparțin bunurile confiscate, după caz, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Lorența Adriana Butnaru în Dosarul nr. 6.800/197/2006 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 99

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 alin. 1 din Codul penal, art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală, precum și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 alin. 1 din Codul penal, art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală, precum și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Traian Gheți în ceea ce privește art. 290 alin. 1 din Codul penal, respectiv de instanța de judecată, din oficiu, în ceea ce privește celelalte dispoziții legale criticate, în Dosarul nr. 4.547/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că, în ceea ce privește art. 290 din Codul penal, critica este formulată prin compararea acestui text de lege cu dispozițiile art. 288 din Codul penal, iar, în ceea ce privește celelalte texte legale, obiecțiile sunt formulate din perspectiva necesității modificării lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.547/62/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 alin. 1 din Codul penal, art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de**

procedură penală, precum și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Traian Gheți în ceea ce privește art. 290 alin. 1 din Codul penal, respectiv de instanța de judecată, din oficiu, în ceea ce privește celelalte dispoziții legale criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 290 alin. 1 din Codul penal sunt contrare Constituției, deoarece „infracțiunea prevăzută de art. 288 din Codul penal este mai aspru pedepsită decât infracțiunea prevăzută de art. 290 din Codul penal, iar prin art. 288 din Codul penal se ocrotesc interesele generale ale societății, spre deosebire de art. 290 din Codul penal, prin care sunt ocrotite interesele private ale cetățenilor, astfel încât infracțiunea prevăzută de art. 290 din Codul penal ar trebui să fie cercetată doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, și nu din oficiu, deoarece se încalcă dreptul persoanei vătămate de a exercita, de a retrace plângerea sau de a se împăca cu făptuitorul”. În ceea ce privește art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală, precum și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de judecată, care a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale, arată că încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Aceasta întrucât „soluționarea excepției de neconstituționalitate durează mai multe luni, se invocă de mai multe ori, astfel că durata procesului se prelungește nejustificat prin suspendarea judecării cauzei”; „cauza rămâne în nelucrare mai multe luni de zile, fără a putea exista un remediu procesual legal, ceea ce reprezintă o depășire a termenului rezonabil al soluționării cauzei și încălcarea dreptului la un proces echitabil”. Se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie.

Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată de Traian Gheți este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 290 alin. 1 din Codul penal, ale art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală, precum și cele ale art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, având următorul cuprins:

— Art. 290 alin.1 din Codul penal: *„Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”;*

— Art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală: *„Instanța suspendă judecata, prin încheiere motivată, și în cazul în care a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției.”;*

— Art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992: *„Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.”*

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 20, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea Constituțională constată că a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 290 alin. 1 din Codul penal, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și față

de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 505 din 15 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 13 iulie 2006, prin care Curtea, pentru considerentele acolo reținute, a respins excepția de neconstituționalitate a acestui text legal, reținând totodată, față de situația că neconstituționalitatea art. 290 din Codul penal este dedusă prin compararea acestuia cu art. 288 din același act normativ, că „examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 828 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a reținut că acest text de lege nu încalcă dreptul la un proces echitabil, desfășurat într-un termen rezonabil, întrucât suspendarea judecării cauzei în situația sesizării Curții Constituționale, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, este menită să preîntâmpine acele situații în care instanțele judecătorești ar pronunța hotărâri fundamentate pe dispoziții legale declarate neconstituționale prin decizii ale Curții Constituționale, situații care ar putea afecta stabilitatea raporturilor juridice existente între părți.

De asemenea, Curtea s-a mai pronunțat și asupra constituționalității dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, prin raportare la art. 21 alin. (3) din Constituție, invocată și în prezenta cauză, și față de o critică similară. Astfel, prin Decizia nr. 366 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a acestui text de lege, reținând că dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură care instituie un caz de suspendare legală a judecării în intervalul de timp cuprins între pronunțarea încheierii de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată sau de arbitraj comercial și repunerea pe rol a cauzei, după soluționarea excepției de către instanța de contencios constituțional. Acest fapt nu aduce însă atingere dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 alin. 1 din Codul penal, art. 303 alin. 6 teza întâi din Codul de procedură penală, precum și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Traian Gheți în ceea ce privește art. 290 alin. 1 din Codul penal, respectiv de instanța de judecată, din oficiu, în ceea ce privește celelalte dispoziții legale criticate, în Dosarul nr. 4.547/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 170

din 2 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Dan Gavrilescu în Dosarul nr. 2.174/95/2007 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției personal și asistat de apărătorii aleși Gheorghe Cosmin Dragu, din cadrul Baroului Gorj, și Vasile Ioan Vidrighin, din cadrul Baroului Sibiu, ambii cu delegații la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul celor 2 reprezentanți ai autorului excepției, care reiau argumentele inserate în notele scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.174/95/2007, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11, art. 13 alin. (2) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Dan Gavrilescu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 248 și art. 248¹ din Codul penal încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (2), prin aceea că nu fac nicio distincție între proprietatea publică și cea privată, supunând aceleași ocrotiri speciale atât partea din patrimoniu care constituie proprietate publică, cât și pe cea care constituie proprietate privată. De asemenea, sunt afectate și dispozițiile art. 16 și art. 20 din Constituție, întrucât se instituie o răspundere mai mare pentru funcționarul public.

Dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 contravin prevederilor art. 24 alin. (1), art. 124 alin. (2), art. 16 și art. 131 alin. (3) din Constituție, deoarece specialistul din cadrul direcției având calitatea de funcționar public are, din cauza subordonării sale față de procuror, o atitudine subiectivă, părtinitoare. Totodată, constatarea tehnico-științifică efectuată de un astfel de specialist capătă valențele unui veritabil mijloc de probă. În plus, textul excedează

dispoziției constituționale a art. 131 alin. (3) prin aceea că procurorul conduce, supraveghează și exercită un control nemijlocit asupra specialiștilor care au calitatea de funcționari publici, dar care nu aparțin poliției judiciare.

În ceea ce privește prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, este de observat că autorul excepției s-a limitat la a critica textele din perspectiva unor rațiuni de oportunitate, fără a menționa *in terminis* care este temeiul constituțional afectat și în ce constă această critică.

Tribunalul Sibiu — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, precum și a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal este nefondată.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, instanța opinează că este întemeiată, deoarece prin modalitatea de numire a specialiștilor din cadrul direcției se creează de la început o prezumție de imparțialitate a acestora în soluționarea constatărilor tehnico-științifice și expertizelor efectuate. Această împrejurare este de natură a afecta dreptul la apărare al inculpaților, precum și prezumția de nevinovăție. De asemenea, legea creează o situație discriminatorie a acestor specialiști față de celelalte categorii de gen, neasigurând suficiente garanții și condiții de imparțialitate și obiectivitate. Acest neajuns este de natură a afecta, în opinia instanței, dispozițiile art. 124 alin. (2) și art. 16 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozițiilor încheierii de sesizare a Curții Constituționale, dispozițiile art. 11, art. 13 alin. (1²) și art. 13 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile

art. 248 cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu contra intereselor publice* și ale art. 248¹ cu denumirea marginală *Abuzul în serviciu în formă calificată* din Codul penal. În realitate, având în vedere notele scrise ale autorului excepției, precum și considerentele încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, obiect al excepției nu îl constituie art. 13 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, ci art. 13 alin. (1) lit. a) din același act normativ, fiind evident că în dispozitiv s-a strecurat o eroare materială. Prin urmare, dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt numiți, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție. Specialiștii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile menționate în prezenta ordonanță de urgență. De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii.

(4) Constatările tehnico-științifice și expertizele pot fi efectuate și de alți specialiști sau experți din instituții publice sau private române sau străine, organizate potrivit legii, precum și de specialiști sau experți individuali autorizați sau recunoscuți, potrivit legii.”;

— Art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori o perturbare deosebit de gravă a activității unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro;”;

— Art. 13 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „(12) Direcția Națională Anticorupție este competentă să efectueze urmărirea penală, dacă s-a cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 215 alin. 1, 2, 3, și 5, art. 246, 247, 248 și 248¹ din Codul penal, al infracțiunilor prevăzute la art. 175, 177 și 178—181 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, și în Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.”;

— Art. 248 din Codul penal: „Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată a bunului mers al unui organ sau al unei instituții ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”;

— Art. 248¹ din Codul penal: „Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se

pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 767 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, statuând că referirea la producerea unei pagube în patrimoniul subiectelor pasive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice sau de abuz în serviciu în formă calificată nu are semnificația înzestrării acesteia cu o dublă natură juridică, și anume cea de infracțiune de serviciu și cea de infracțiune contra patrimoniului, fapta rămânând, evident, o infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul, ci descrie una dintre cele două urmări imediate alternative prevăzute de lege — prima fiind „o tulburare însemnată a bunului mers” al organului, instituției sau unității — pentru ca fapta să constituie infracțiune. De altfel, chiar admitând că prin art. 248 din Codul penal se urmărește și apărarea proprietății, se constată că textul nu face nicio diferențiere între proprietatea publică și cea privată, abuzul funcționarului public pedepsindu-se la fel, indiferent dacă are ca urmare producerea unei pagube în patrimoniul public sau în proprietatea privată a unei unități dintre cele prevăzute de art. 145 din Codul penal.

De aceea, nu poate fi primită critica formulată în motivarea excepției de neconstituționalitate, în sensul că, prin conținutul său, art. 248 din Codul penal contravine principiului constituțional al ocrotirii egale a proprietății private, indiferent de titular.

De asemenea, prin Decizia nr. 910 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 din 20 octombrie 2008, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, reținând în esență că „partea putea să ia cunoștință de existența constatării tehnico-științifice — mijloc de probă efectuat de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție — odată cu prezentarea materialului de urmărire penală, în condițiile art. 250—254 din Codul de procedură penală. Așadar, partea poate formula obiecțiuni la raportul de constatare sau poate contesta în fața instanței de judecată, în condiții de contradictorialitate, mijlocul de probă respectiv”.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că „o reglementare similară cu cea criticată este cuprinsă în art. 112 din Codul de procedură penală, potrivit căruia, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate folosi cunoștințele unui specialist sau tehnician, dispunând, din oficiu sau la cerere, efectuarea unei constatări tehnico-științifice, care se efectuează, de regulă, de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul ori pe lângă instituția de care aparține organul de urmărire penală, dar care poate fi efectuată și de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul altor organe”.

De asemenea, Curtea a reținut că „în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți de textele de lege criticate. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește critica referitoare la art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, deoarece autorul excepției s-a limitat la a critica textele din perspectiva unor rațiuni de oportunitate, fără a menționa

in terminis care este temeiul constituțional afectat și în ce constă aceasta. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții „trebuie făcute în formă scrisă și **motivate**”. De aceea, simpla enunțare a coliziunii unui text cu Legea fundamentală nu este suficientă pentru a răspunde rigorilor referitoare la actul de sesizare, instanța de contencios constituțional neputându-se substitui autorului pentru a evidenția în mod concret care este viciul de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Dan Gavrilesco în Dosarul nr. 2.174/95/2007 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) și art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, pentru județul Dolj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2010 cu suma de 800 mii lei, pentru județul Dolj, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, și alocarea acesteia bugetului local al municipiului Calafat, județul Dolj, pentru finanțarea unor cheltuieli curente și de capital.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 9 martie 2010.
Nr. 191.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Corvin Nedelcu în funcția publică
de secretar general al Autorității Naționale
pentru Sport și Tineret**

Având în vedere avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 141/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Sport și Tineret, precum și al art. 12 lit. b), art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 62 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Corvin Nedelcu se numește în funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Sport și Tineret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 16 martie 2010.
Nr. 128.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 112 din 1 februarie 2010

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 756 din 8 martie 2010

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse
și al ministrului economiei și finanțelor nr. 3/185/2008 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate
și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial
„Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”**

Având în vedere prevederile:

— Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor nr. 3/185/2008 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”,

în temeiul:

— art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor nr. 3/185/2008 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2008, se modifică după cum urmează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

1. La articolul 3 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să fie efectiv plătită de către beneficiar/partener/parteneri de la data intrării în vigoare a contractului de finanțare/deciziei de finanțare sau de la data menționată în contractul de finanțare/decizia de finanțare;”.

2. Anexa nr. 3 „Regulile de eligibilitate privind cheltuielile aferente managementului și implementării POSDRU” se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

ANEXĂ

(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 3/185/2008)

REGULILE DE ELIGIBILITATE privind cheltuielile aferente managementului și implementării POSDRU

Normă generală

1.1. Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, inclusiv contribuțiile salariale suportate de către angajat și angajator, ale personalului de conducere și de execuție încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, cu normă parțială sau întreagă de lucru, având atribuții în procesul de gestionare a POSDRU încadrat în următoarele structuri:

a) Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane;

b) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Nord-Est;

c) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Sud-Est;

d) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Sud Muntenia;

e) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Sud-Vest Oltenia;

f) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Vest;

g) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Nord-Vest;

h) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea Centru;

i) organism intermediar regional pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” — Regiunea București—Ilfov;

j) organism intermediar pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului;

k) organism intermediar pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

l) organism intermediar pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane — Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic;

m) structuri din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale cu rol de control și/sau audit.

1.2. Sunt considerate eligibile cheltuielile de personal, inclusiv contribuțiile salariale suportate de către angajat și angajator, ale personalului încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, cu normă parțială sau întreagă de lucru, pentru activitățile adiacente de natură tehnică, financiară, contabilă, juridică sau audit încadrat în structurile precizate la pct. 1.1.

1.3. Cheltuielile de personal prevăzute la pct. 1.1 și 1.2 se decontează conform contractului de muncă sau proporțional cu procentul prevăzut în fișa postului/foaia de prezență aferent atribuțiilor specifice gestionării POSDRU sau activităților adiacente gestionării POSDRU.

1.4. Sunt considerate eligibile cheltuielile privind intervențiile experților și ale altor participanți la reuniunile comitetelor de monitorizare, inclusiv participanți provenind din state membre, în cazul în care președintele acestor comitete consideră necesară prezența acestora (cazare, transport și diurnă/onorarii).

1.5. Sunt considerate eligibile cheltuielile detaliate în anexa nr. 7.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 157 din 24 februarie 2010

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 765 din 10 martie 2010

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 196 din 1 martie 2010

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Societății Comerciale „Tipografia Filaret” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009,

în temeiul art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2010 al Societății Comerciale „Tipografia Filaret” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministerelor avizatoare, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, unitatea poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Societatea Comercială „Tipografia Filaret” — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și protecției
sociale,
Mihai Constantin Șeitan

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Societatea Comercială „Tipografia Filaret” — S.A.
Str. Fabrica de Chibrituri nr. 9—11, sectorul 5, municipiul București
CIF RO 14547106, RC J40/2564/2002

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2010

		mii lei		
		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2010 Propuneri
0	1	2	3	4
I		VENITURI TOTALE(rd.2 +10+15)	1	4.854,00
	1	Venituri din exploatare - total, din care:	2	4.854,00
		a) producția vândută	3	4.618,00
		b) din vânzarea mărfurilor	4	
		c) din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	236,00
		<i>subvenții</i> , cf. preved.legale în vigoare	6	236,00
		<i>transferuri</i> , cf. preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	
		e) alte venituri din exploatare	9	
	2	Venituri financiare - total, din care:	10	
		a) din imobilizări financiare	11	
		b) din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	
		d) alte venituri financiare	14	
	3	Venituri extraordinare	15	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+47+50)	16	4.827,93
	1	Cheltuieli de exploatare - total, din care:	17	4.827,93
		a) cheltuieli materiale	18	535,00
		b) alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	318,00
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	2.801,93
		d1 - ch. cu salarii	22	2.140,00
		d2 - cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	23	634,93
		<i>ch. privind contribuția la asigurări sociale</i>	24	461,76
		<i>ch. privind contribuția de asigurări pt. șomaj</i>	25	11,10
		<i>ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate</i>	26	134,31
		<i>ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii</i>	27	27,76
		d3 - alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	27,00
		<i>d3.1) chelt. sociale prevăzute la art.21 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modif. și complet. ulterioare, din care:</i>	29	27,00
		- <i>tichete de creșă (cf.art.3 din Legea nr.193/2006)</i>	30	
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	31	
		<i>d3.2) - tichete de masă</i>	32	
		<i>d3.3) - tichete de vacanță</i>	33	
		e) ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit	34	
		f) cheltuieli cu drepturile salariale convenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	
		g) ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	620,00
		h) ch. cu prestațiile externe	37	460,00
		h1) <i>alte chelt. cu serv. exec. de terți</i>	38	140,00
		h2) <i>ch. cu alte impozite, taxe</i>	39	160,00
		h3) <i>despagubiri, amenzi, penalități</i>	40	
		i) alte cheltuieli de exploatare, din care:	41	93,00
		i1) contract de mandat	42	80,00
		i2) - <i>cheltuieli de protocol, din care:</i>	43	1,00
		- <i>tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modif. și complet. ulterioare</i>	44	
		i3) - <i>cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:</i>	45	12,00
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	46	

		tichete cadou pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr. 193/2006)	47	
		i4) - cheltuieli cu sponsorizarea	48	
		i5) - taxă pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	49	
		i6) - redevența din concesionarea bunurilor publice	50	
2		Cheltuieli financiare - total, din care:	51	
	a)	- cheltuieli privind dobânzile	52	
	b)	- alte cheltuieli financiare	53	
3		Cheltuieli extraordinare	54	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	55	26,07
IV		IMPOZIT PE PROFIT	56	11,00
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	57	15,07
	1	Rezerve legale	58	5,00
	2	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	59	10,07
	3	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	60	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt. constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	61	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	62	
	6	Profit contabil ramas dupa deducerea sumelor de la rd 54,55,56,57 si 58	63	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	64	
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	65	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	66	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	67	620,00
	1	Surse proprii	68	620,00
	2	Alocații de la buget	69	
	3	Credite bancare	70	
		- interne	71	
		- externe	72	
	4	Alte surse	73	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	74	620,00
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	75	620,00
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	76	
	a)	- interne	77	
	b)	- externe	78	
VIII		REZERVE, din care:	79	
	1	Rezerve legale	80	
	2	Rezerve statutare	81	
	3	Alte rezerve	82	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	83	
	1	Venituri totale	84	4.854,00
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	85	4.827,93
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	86	92
	4	Nr. mediu de salariați total	87	100
	5	Fond de salarii, din care:	88	2.140,00
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	89	2.116,00
	b)	alte cheltuieli cu personalul	90	24,00
	6	Câștigul mediu lunar pe salariați (lei/persoană)	91	1.763,33
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană)(rd.81/84 - în prețuri curente)	92	48.540,00

8		Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/persoană)(rd.81/84 - în prețuri comparabile)	93	48.540,00
9		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	94	
10		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale [(cheltuieli totale/venituri totale)x1000] =(rd.16/rd.1)x1000	95	994,63
11		Plăți restante - total	96	2.257,20
		- prețuri curente	97	2.257,20
		- prețuri comparabile	98	2.257,20
12		Creanțe restante - total	99	1.399,50
		- prețuri curente	100	1.399,50
		- prețuri comparabile	101	1.399,50

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 761/2001 care permite participarea voluntară a organizațiilor la schema comunitară de eco-management și audit (EMAS)

În temeiul art. 5 pct. II. 13 și al art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 761/2001 care permite participarea voluntară a organizațiilor la schema comunitară de eco-management și audit (EMAS), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8 alineatul (1), literele d), e), f) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) 2 reprezentanți ai autorității publice centrale pentru economie, comerț și mediul de afaceri;

e) un reprezentant al autorității publice centrale pentru transport și infrastructură;

f) un reprezentant al unui organism de certificare a sistemelor de management de mediu;

.....
j) 3 reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul protecției mediului.”

2. La articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comisia de acreditare îndeplinește funcțiile organismului național de acreditare a verficatorilor de mediu și de supraveghere a activității acestora și este constituită din

17 membri cu experiență în domeniul protecției mediului, sistemelor de management de mediu și al auditului de mediu, după cum urmează:

a) 3 reprezentanți din cadrul autorității publice centrale pentru protecția mediului;

b) 2 reprezentanți ai Agenției Naționale pentru Protecția Mediului;

c) un reprezentant al Gărzii Naționale de Mediu;

d) 2 reprezentați ai autorității publice centrale pentru economie, comerț și mediul de afaceri;

e) un reprezentant al unui organism patronal al industriei românești;

f) 2 reprezentanți ai institutelor de cercetare relevante;

g) 2 auditori de mediu cu experiență în auditul sistemelor de management de mediu;

h) un reprezentant al instituțiilor de învățământ superior;

i) 3 reprezentanți, persoane fizice sau juridice, care au drept, potrivit legii, să realizeze lucrările prevăzute la art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

București, 3 martie 2010.
Nr. 293.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Regulamentului privind modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004**

În conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 25 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Poate fi desemnat președinte al comisiei de disciplină un funcționar public definitiv care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are gradul profesional de cel puțin subcomisar de penitenciare;
- b) are, de regulă, studii superioare juridice;
- c) se remarcă prin probitate și integritate morală, precum și prin competență profesională;
- d) nu se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 6 alin. (2).

(2) Prin excepție, în situația în care nu există ofițeri cu gradul profesional de cel puțin subcomisar de penitenciare, președinte al comisiei de disciplină poate fi desemnat un ofițer cu grad profesional mai mic.”

2. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Comisiile de disciplină sunt structuri deliberative, fără personalitate juridică, independente în exercitarea atribuțiilor ce le revin, care au competența de a efectua cercetarea faptelor ce pot constitui abateri disciplinare și de a propune, dacă se constată vinovăția, una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege.

(2) Activitatea comisiilor de disciplină are la bază următoarele principii:

- a) prezumția de nevinovăție, conform căreia se prezumă că funcționarul public este nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită;
- b) garantarea dreptului la apărare, conform căruia se recunoaște dreptul funcționarului public de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat;
- c) celeritatea procedurii, care presupune obligația comisiei de disciplină de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei,

cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de lege și de prezentul regulament;

d) contradictorialitatea, care presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu abaterea disciplinară pentru care a fost sesizată comisia de disciplină;

e) proporționalitatea, conform căreia trebuie respectat un raport corect între gravitatea abaterii disciplinare, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă a fi aplicată;

f) legalitatea sancțiunii, conform căreia comisia de disciplină nu poate propune decât sancțiunile disciplinare prevăzute de lege;

g) unicitatea sancțiunii, conform căreia pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară;

h) obligativitatea opiniei, conform căreia membrii comisiei de disciplină au obligația de a se pronunța motivat pentru fiecare sesizare aflată pe rolul comisiei de disciplină.”

3. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Comisia de disciplină are următoarele atribuții principale:

a) cercetează faptele pentru care a fost sesizată, ce pot constitui abateri disciplinare, prevăzute de Legea nr. 293/2004, republicată;

b) propune aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de Legea nr. 293/2004, republicată;

c) întocmește referate cu privire la fiecare cauză pentru care a fost sesizată, pe care le înaintează conducătorului unității.”

4. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Sesizarea îndreptată împotriva unui funcționar public se adresează comisiei de disciplină competente, conform Legii nr. 293/2004, republicată.

(2) În cazul în care comisia de disciplină sesizată constată că nu este competentă să efectueze cercetarea, va transmite sesizarea către comisia de disciplină căreia îi revine această competență.

(3) Atunci când sesizarea este adresată altei structuri decât comisia de disciplină, conducătorul acesteia are obligația să o transmită de îndată comisiei de disciplină competente.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), persoana care a făcut sesizarea va fi înștiințată cu privire la demersurile efectuate.”

5. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Comisia de disciplină poate fi sesizată de:

a) ministrul justiției;

b) directorul general și directorii generali adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) conducătorul unității unde este numit funcționarul;

d) conducătorul structurii în care este numit funcționarul;

e) orice persoană care se consideră vătămată prin fapta unui funcționar public.

(2) Sesizarea se formulează în scris și trebuie să cuprindă:

a) numele, prenumele, locul de muncă și funcția deținută de persoana care a formulat sesizarea; prin excepție, în cazul persoanelor care nu lucrează în sistemul penitenciar este necesară și menționarea domiciliului;

b) numele, prenumele și, dacă este posibil, compartimentul în care își desfășoară activitatea funcționarul public a cărui faptă este sesizată;

c) descrierea faptei care constituie obiectul sesizării;

d) dovezile pe care se sprijină sesizarea;

e) data și semnătura.”

6. La articolul 23, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care comisia de disciplină constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 alin. (2), sesizarea se clasează.”

7. La articolul 24, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Funcționarului public a cărui faptă constituie obiectul sesizării i se comunică, sub sancțiunea nulității, o copie de pe sesizarea îndreptată împotriva sa și de pe înscrisurile pe care se sprijină aceasta.”

8. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Funcționarul public a cărui faptă este cercetată are obligația de a se prezenta personal la solicitarea comisiei de disciplină.”

9. La articolul 27, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audiere sau de a formula declarații referitoare la abaterile disciplinare imputate se consemnează într-un proces-verbal; în astfel de cazuri, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată.”

10. La articolul 28, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (2) formulează obiecții, acestea vor fi analizate de comisia de disciplină în termenul fixat de președinte, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea lor; comisia de disciplină poate să admită sau să respingă obiecțiile, în tot ori în parte.”

11. La articolul 30, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Referatul comisiei de disciplină cu privire la cauza cu care a fost sesizată trebuie să conțină următoarele elemente:

a) numărul și data de înregistrare a sesizării;

b) numele și prenumele funcționarului public a cărui faptă a fost cercetată, precum și compartimentul în care acesta își desfășoară activitatea;

c) numele și prenumele persoanei care a sesizat fapta, precum și ale persoanelor audiate;

d) prezentarea faptei sesizate și a circumstanțelor în care aceasta a fost săvârșită;

e) probele administrate;

f) propunerea privind sancțiunea disciplinară aplicabilă sau, după caz, de clasare a cauzei;

g) motivarea propunerii;

h) numele, prenumele și semnătura președintelui, ale membrilor comisiei de disciplină, precum și ale secretarului acesteia;

i) data întocmirii referatului.”

12. La articolul 31, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care comisia de disciplină propune aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de Legea nr. 293/2004, republicată, aceasta procedează și la individualizarea ei.”

13. La articolul 33, alineatul (2) se abrogă.

14. Articolul 33¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 33¹. — (1) Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 90 de zile calendaristice de la sesizarea abaterii la comisia de disciplină, dar nu mai târziu de un an de la data comiterii faptei.

(2) Cursul termenelor prevăzute la alin. (1) se suspendă în toate cazurile de suspendare a raporturilor de serviciu, potrivit legislației în vigoare.

(3) După încetarea suspendării, termenele prevăzute la alin. (1) își reiau cursul, socotindu-se și timpul curs înainte de suspendare.”

15. Articolul 34 se abrogă.

16. Articolul 35 se abrogă.

17. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Documentele rezultate din activitatea de cercetare desfășurată de comisia de disciplină au caracter confidențial și se păstrează de secretarul acesteia, în condițiile legii.”

18. La articolul 39, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Rapoartele de activitate prevăzute la alin. (1) se înaintează conducătorului unității în cadrul căreia este constituită comisia de disciplină.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu

București, 8 martie 2010.

Nr. 708/C.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE**privind convocarea Conferinței naționale anuale a Camerei Consultanților Fiscali**

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 5/2007,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 4 februarie 2010, hotărăște:

Art. 1. — Se convoacă Conferința națională anuală a Camerei Consultanților Fiscali în data de 23 aprilie 2010.

Art. 2. — La lucrările conferinței pot participa consultanții fiscali înscrși în evidența Camerei Consultanților Fiscali, care și-au îndeplinit toate obligațiile față de Cameră, la termenele stabilite prin hotărâri ale acesteia, respectiv: depunerea declarațiilor cu veniturile realizate din activitatea de consultanță fiscală, achitarea cotizațiilor fixe și variabile, participarea la

cursurile de pregătire profesională continuă și achitarea taxei aferente.

Art. 3. — Pentru o bună organizare a lucrărilor conferinței, membrii Camerei cu drept de vot sunt rugați să confirme participarea până la data de 15 aprilie 2010, pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali sau prin e-mail (conf2010@ccfiscali.ro).

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Daniel Chițoiu

București, 5 februarie 2010.
Nr. 6.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

